

Justitsministeren (Ole Espersen):

Der er næppe grund til at diskutere nu, om kommissionsdomstolen skal nedsættes eller ej. Det har regeringen besluttet nu for anden gang, og der ser ud til at være et klart flertal herfor i folketinget. Jeg skal derfor indskrænke mig til at svare på et par af de spørgsmål, der er stillet.

Hr. Ninn-Hansen rejste spørgsmålet om, hvor langt frem i tiden kommissionsdomstolens undersøgelser kunne gå. Efter lovforslaget er der ikke noget til hinder for, at domstolen kan inddrage oplysninger fra tiden også efter 1980. Det var jo tiden indtil da, der omhandles i de to beretninger, der er nævnt i § 1 i lovforslaget, men efter lovforslaget kan kommissionsdomstolen altså også inddrage oplysninger for tiden derefter, helt frem til lovens ikrafttræden eller endog senere, hvis kommissionsdomstolen måtte ønske det. Det forhindrer lovforslaget altså ikke.

Noget andet er spørgsmålet om, hvilke forpligtelser man skal pålægge kommissionsdomstolen. Det har været regeringens og mit udgangspunkt, at domstolen skulle have frie hænder og medinddrage det, som domstolen fandt nødvendigt for at bedømme det, som det er kommissionsdomstolens opgave at bedømme.

Det har hidtil været således – det fremgår også af de eksempler, der er nævnt i det tidligere materiale, der er fremsendt til folketinget – at de kommissionsdomstole, der har været nedsat, har foretaget undersøgelser i forbindelse med begivenheder, der har givet et vist grundlag for at formode, at der kunne foreligge anvarspådragende handlinger, herunder disciplinære forseelser, for så vidt angår offentligt ansatte. Der foreligger ikke undersøgelser af den karakter i øjeblikket, for så vidt angår tiden efter 1980, og hvis man derfor stiller et krav om og binder domstolen til at gå videre end dette årstal med henblik på, som der står i lovforslaget, at klarlægge, om der foreligger fejl eller forsømmelser, som kan give anledning til, at et retligt ansvar søges gennemført, så er der altså her tale om en fravigelse af de principper, man altid hidtil har brugt. Men det er jo ikke ensbetydende med, at man ikke kan gøre det, naturligvis, og da jeg forstår, at der vil blive en diskussion herom i udvalget, foreslår jeg, at vi tager denne diskussion i udvalget. Jeg

skal blot præcisere, at lovforslaget altså ikke forhindrer, at man fra domstolens side undersøger forhold, der ligger senere – ikke blot indtil lovens ikrafttræden, men også endnu længere frem i tiden.

Jeg kan over for hr. Waldorff oplyse, at de personer, som hr. Waldorff nævnte, også vil kunne inddrages i de afhøringer, som domstolen skal foretage.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Arentoft):

I overensstemmelse med indstilling fra sekretærmødet foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et særligt udvalg på 17 medlemmer med stedfortrædere. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Da der foreligger indstilling fra grupperne, skal jeg allerede i indeværende møde lade foretage valg af det nævnte udvalg.

Uden for dagsordenen foretoges herefter:

Valg af 17 medlemmer og stedfortrædere til et udvalg angående:

Forslag til lov om en undersøgelse af visse forhold vedrørende post- og telegrafvæsenet.

(Lovforslag nr. L 64).

Fjerde næstformand (Arentoft):

Til dette valg er anmeldt følgende valggrupper:

en gruppe på 82 medlemmer: det konservative folkeparti, venstre, fremskridtspartiet, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti;

en gruppe på 70 medlemmer: socialdemokratiet, det radikale venstre og Steenholdt;

en gruppe på 27 medlemmer: socialistisk folkeparti, venstresocialisterne og Preben Lange.

Valgt blev:

Til medlemmer:

1 Ninn-Hansen (KF)